

Megjelenik hetenként kétszer: szerdán és szombaton
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Sátoraljaujhely (Vármegyeház II. udvar)

ZEMPLÉN

Előfizetési ár: Negyedévre 2 pengő.
Hirdetések: négyzet cm.-ként
Nyilt-tér: soronként 20 fillér

TELEFON: MTI kirendeltség, szerkesztőség és kiadóhivatal 109. szám

POLITIKAI HIRLAP

TELEFON: MTI kirendeltség, szerkesztőség és kiadóhivatal 109. szám

A bodrogközi ajánlások hivatalos eredménye:

Báró Láng 2253 ajánlás
Wagner 1671 ajánlás

Tehát báró Láng 582 ajánlással győzött Wagner felett

Láboss Béla és Abaházy József debreceni táblabírák, kiküldött választási biztosok, a június 20-án benyújtott ajánlások átvizsgálásával elkészültek és hétfőn, 23-án este 1/47 órakor Cigándon kihirdették az eredményt. E szerint az ajánlásokat 3924-en irták alá. Ebből:

báró Lángra 2253 és
Wagnerre csupán 1671

érvényes szavazat jutott, tehát ezen az *előmérkőzésen Wagner Károly 582 ajánlással megbukott.*

Kiderült tehát, hogy a Bodrogköz komoly, értékes elemei zárt sorokban állnak eddigi dolgos képviselőjük mögött s a Wagner-párton csupán a kiskorúak lármája s a plakátrontók hangoskodása akarja pótolni a hiányzó voksokat.

A kihirdetésnél a Láng-párt részéről *Janka Béla* cigándi lakos és társai, a Wagner-párt részéről *Oláh István*, *Garas* és társai jelentek meg.

Felhívjuk olvasóink figyelmét, hogy az ajánlások eredménye az eddigi hazug győzelmi híreket megdöntötte. Most pedig a gyászos eredményt azzal a hírrel próbálják menteni, hogy a „kis” faluk ajánlásait nem adták be Wagnerék. Természetesen ez is csak korteshír, mert igenis mind a 11 községből beadták az ajánlásokat s érthető, ha szeretnék letagadni, hogy Wagner Lácán mindössze 23, Cséken 17, Révleányváron 29, Kisrosvályon 55 és Semjénben 75 érvényes ajánlást kapott.

Ezek után kérjük a választó polgárokat, hogy látva fentiekből a puszta igazságot, semmiféle hazug hírek ne üljenek fel, Wagner *harmadszor* is annak rendje és módja szerint el fog bukni.

Néhány bucsúszó Wagner Károlyhoz

Tisztelt Wagner Ur!

Az oroszlánvadász ne lövöldözzön legyekre. Ön azzal indult el Pestről, hogy ledurrantja az Önnek bizonyára értékes bodroglői mandátumot s most, hogy a tuloldali számok bizonyossága szerint ez önnek nem fog sikerülni, szerény személyemnek ront neki — mint legutóbb az agárdi programolásán is —, mintha én oka lennék, hogy Ön itt *harmadszor is* irgalmatlanul meg fog bukni.

Ej, ej, Wagner Ur, azt a drága időt kár rámpazarolni; ha nem tudná, közlöm magával, hogy én nem vagyok képviselőjelölt.

A „kis“ Bodroglő, ugylátszik, elevenre tapogatott. Természetesen „becsületfosztásról“ szó sincs, mert ha a „Bodroglő“ csak egyszer is elkövetett volna ilyet Ön ellen, mint jó fiskális bizonyára már rég elment volna panasza. Nem, — az Ön becsületét ki sem bántotta.

Mindössze kellemetlen kérdéseket vetett felszínre ez a kis „ügyetlen“ lap. Elsősorban tisztázta, hogy a Faksz-kölcsönöket báró Láng intézte el, de a hálás köszönetért a Wagner-újság nyújtotta a kezét. Nem kevésbé kiderítette, hogy a nagynevű református püspök, dr. Balhász Dezsőnek esze ágában sincs e választáson Önt támogatni, ellenben éppen fordítva, báró Láng jelöltségét támogatja. Aztán igen kellemetlen volt a választók felvilágosítása, hogy sem Barathy Béla dr., sem Janka Károly — a régi tisztos képviselők — nem Önt, hanem báró Lángot pártolják. Az sem volt a legkellemesebb, hogy vesszőparipája, a: „nyugdíj-ügy“ is visszafelé sült el, mert kiviláglott, hogy Önnek nem jár senkitől törvény szerint nyugdíj, tehát üres korteskedés volt lapjának az a hire, hogy Ön „lemondott“ a nyugdíjáról. Nem tetszett Önnek a Molnár dr. nyílt levele a maga őszinte hangjával, sem annak a sok jótéteménynek az ismertetése, amely Láng báró alig kétéves működéséhez fűződik stb.

Szóval ilyen kellemetlen dolgok tisztázása miatt haragos Ön, tisztelt Wagner ur. Pedig, aki haragszik, annak nincs igaza. Agárdi programján meghívott, hogy a szemébe mondogassak egyet-mást — ha merek! Itt autókázott nagy túlköltséssel, — mintha egy mentő-autón száguldana — az ajtó előtt el, kár tehát, hogy elfelejtett beszólni, mert bizony elmentem volna Agárdra s akkor aligha lett volna módjában a hátam mögött megtámadni. *Mert én, teremti ugye, nem félek magától, tisztelt Wagner ur, bármily szépen tud dalolni!* Elvégre, le nem nyelhet, mert ahhoz túl nagyra szabott a teremő és el nem gázolhat — ahogy ígérte —, mert alighanem elbotolna rajtam.

Igen ötletes volt ama bizonyos Jókai-idézet a *bálna* meséjéről. Szóval, hogy megértsem, Ön lenne az a bálna, akinek a hátán én furkálók s aki majd kieregeti bálnafar kát s úgy idesóz, hogy no! Ha én a gyakorlatban a maga hátra feküdnék, kedves Wagner ur, akkor Ön nem annyira bálna, mint *kiabálna*, tekintettel 120 kilomra; na, de nem teszem, ne féljen.

De, mert tetemre hívott, itt vagyok s a kis „ügyetlen“ hasábjain még néhány szó csevegésem van Önhöz. Elsősorban tisztázzuk, hogy Ön mindössze *hat hónapig* volt 1920-ban a nemzetgyűlés tagja s ha e hat hónap alatt úgy megszerették magát Gáván (ahogy hivi mesélik!), miért nem ment az azóta eltelt 11 év alatt újra el oda? Lám, most is megürült ott a képviselőség és Önnek soha vissza nem térő alkalom kínálkozik a gávai mandátumra. Nekünk ugyanis van már egy igen jó képviselőnk. Igaz, hogy nem

ügyvéd és nem végrehajtó, hanem valamivel nagyobb ur: *tábornok és excellenciás, akire büszkék vagyunk valamennyien bodroglőiek.*

A mi jelöltünket nem „küldték.“ *Ez nem igaz. Ő már két és fél éve itt van, itt él közöttünk.* Szeretik, becsülik Pesten a parlamentben és itt a legkisebb kunyhóban egyaránt.

Tény, hogy ő nem követi a „*Mojsi macht dich grajsz!*“ elvét. Ő elhallgatja életének fényes mozzanatait, ő nem henceg vele, hogy a nagy császár és király I. Ferencz József udvartartásához tartozott s még nem régen Horthy Miklós kormányzó ur közvetlen környezetében élt. Ő — bár megtehetné — egyszer sem jött le aransujtásos, piros paszományos tábornoki egyenruhájában választói közé. Ő nem engedi rózsákkal (hozza papírrózsákkal!) felcícomázni az autóját, mintha cirkuszi toborzásra készülne. *Ő egy talpig becsületes, komoly ka'onaember. Ezért követjük őt.*

A méregkeverés tényleg a mesterségemhez tartozik s hogy ahoz jelesen értek, azt annak idején a budapesti Tudományegyetem professzorai már Ön előtt eldöntötték. De mi a véleménye „kormányparti“ Jelölt úrnak arról a méregkeverésről, ami itt a Bodroglőn immár 5 éve folyik s amely ellenségévé teszi az apának a fiút, a testvérnek a testvért, a férjnek a feleséget. *És vajjon van-e miért, vagy kiért? Dr. Molnár Ödön, az Ön kollegája bátran megmondta erről a véleményét.*

Az emberek, ha úgy megkérdelem őket, azt mondják, hogy maga a „szegénypárt“ vezetője. *Kacagnom kell.* Ezek a derék, de hiszékeny bodroglőiek nem tudják, hogy ők és mi valamennyien — senkit se veszek ki a Bodroglőn — mind a szegénypárthoz tartozunk, de hogy jön Ön a szegénységhez, aki Budapesten a legrágább körutak egyikén ötszobás lakásban éli a maga „szegény“ életét. *Hisz olyan kedvező életkörülmények között mint Ön, nem él itt a Bodroglőn ma senki.* Ugyan melyik bodroglői lakosnak futná ma, hogy három költséges választást rendezzen a maga passziójára, amikor az adókat se tudjuk fizetni. *Hát nem neveltséges, ha valaki Wagner ur, magában látja a szegénység megtestesítését.*

Egyébként pedig csak szórakozza ki magát Wagner ur rajtam. Fenyegethet szive és uri gesztusa szerint. Tölem akár azt is mondhatják, hogy megöltem a kínai anyacsászáröt, vagy, hogy én csináltam az összes hamis frankokat. Azzal az Önre nézve szomorú ténnyel szemben, hogy itt harmadszor is megbukik (s reméljük, *ígérete szerint utójára!*), nincs más vigasztalása, minthogy velem elkedélyeskedhet. Ennyi örömet a nagy szomorúságban „ferginnolok“ magának.

Sz. Szász Tihamér.

Szerkesztői üzenetek

Fodor-kortes. Köszönjük a bizalmát és éppoly bizalmasan ajánljuk, hogy most szorítsa a dolgát. Az a beszéd ami a kézben van. Maga már egyszer megégette a száját — emlékszik, hogy szánta és bánta — s rájött, hogy az ígért szép szó de azzal a régi kocmaadósságát nem lehet kifizetni. Ami biztos — az biztos. Ha nincs pénz — nincs szerelem. Jól vigyázzon, mert aztán eső után hiába jön ismét panaszkodni.

Egy gazdának, aki nem vesz be minden maszlagot. „Huszonöt disznó várja ledöletését az ünnepi lakomára.“ „Egy vagon bor készületben az áldomásra.“ „Dialdalkapu helye Nagyrozvágyon kijelölve.“ „Három napi dinom-dánom beigérve.“ És így tovább. *Igérni igérni — mert az nem kerül pénzbe.* Nagyon jól gondolja kedves barátom, hogy az egész szép mese éppen annyira igaz, mint a Faksz ügy és a Balhász levél, vagy a 600 pengős nyugdíj.

Felelős szerkesztő:
Dr. MIZSÁK JÓZSEF.